

ся яви на пжть-тъ по който ты дѣше проводи мя за да прогледашъ, и ^рда ся испълнишь съ Духа Святаго. И тозь часъ паднѣхъ отъ очи-тъ му като люспи, и тутакси прогледа; и станж та ся кръсти; 18 А като похалижъ, добы силж. И ^спрѣсѣдъ Савль нѣколко дни съ ученици-тъ въ Дамаскъ. И отъ тозь часъ проповѣдуваше по съборища-та Христа, ^тче той е Сынъ-тъ Божій. И всички които ^со чухъж, дивѣхъ ся и казувахъ: ^нНе е ли тойзи който погубваше въ Иерусалимъ тѣзи които призвахъ това име? и тука за това бѣ дошелъ, да ги закара вързаны при ^првосвященници-тъ. А Савль ся укрѣпваше повече, и ^ннадпираше Иудей-тъ които живѣехъ въ Дамаскъ, като доказуваше че тойзи е Христосъ. 23 И когато ся минѣхъ нѣколко дни, ^ннаговори хъ ся Иудей-тъ да го убійтъ; И това тѣхно наговаріаніе станж ^иизвѣстно на Савла; и вардѣхъ порты-тъ дена и ноця, за да го убійтъ. Но ученици-тъ го зѣхъ прѣвъ ноць и го ^спустихъжъ прѣвъ стѣнъ-тъ съ кошче. И като ^идойде Савль въ Иерусалимъ, стараше ся да ся придружи съ ученици-тъ; но всички ся боехъ отъ него, понеже не вѣрувахъ че е ученикъ. А ^вВарнава го зѣ, та го доведе при апостоли-тъ, и расказа имъ какъ е видѣлъ Господа въ пжть-тъ, и ще му е говорилъ, ^и какъ въ Дамаскъ е проповѣдувалъ съ дързновеніе въ име-то Исусово. ^иИ вхождаше и изхождаше съ тѣхъ въ Иерусалимъ, и дързновенно проповѣдуваше въ име-то на Господа Исуса; И говорише и прѣпираше ся съ ^еЕллинисты-тъ; ^аа тѣ гледахъ да го убійтъ. *Това* като разумѣхъ братія-та, свѣдохъ го въ Кесаріи; и отпрати хъ го въ Тарсъ. И тогазъ по всички Иудей и Галилеи; и Самарій ^сцерквы-тъ имахъ миръ, и назидавашъ ся, и като ходѣхъ въ страхъ Господень и съ утѣшеніе-то на Святаго Духа, умножавашъ ся. 32 И станж когато Петръ ^собхождаше всички-тъ, да слѣзе и до святы-тъ които живѣехъ въ Лидж. И намѣри тамо нѣкого челоувѣка на име Еней, който бѣше разслабень, и отъ осемъ години все лѣжеше на постелкѣ. И рече му Петръ: Енее, ^иисцѣлява тя Исусъ Христосъ; стани и постели си самъ си. И тозь часъ станж. И видѣхъ го всички които живѣехъ въ Лиджъ и ^ивъ Саронъ, които ся ^собърнѣхъ къмъ Господа.

36 А въ Иопіи; имаше нѣкоя ученица на име Тавиеа, (което истѣлкувано ще рече, Сърна): тя бѣ испълнена съ ^ддобры дѣла и съ милостыни които правѣше. И случи ся прѣвъ тѣзь дни та да ся поболди и да умре; и като ^ижъ окжнахъ турихъ ^ижъ ^свъ горницѣ. И понеже Лидда бѣше близу до Иопіи;ж, ученици-тъ като чухъ че Петръ е тамъ, проводи хъ до него двама челоувѣци, и моляхъ го да ся не облѣни да дойде до тѣхъ. И станж Петръ и отиде съ тѣхъ; и шомъ дойде, изведохъ го въ горницѣ-тъ; и прѣдстави хъ ся прѣдъ него всички-тъ вдовицы, та плачехъ, и показувахъ ^му ризи и дрехы които ^имъ правѣше Сърна, когато бѣ съ тѣхъ. А Петръ ^испрати на вѣнъ всички-тъ, и ^сколѣнничъ та ся помолди, и ся обърнѣхъ къмъ тѣдо-то, и ^срече: Тавиеа, стани. А тя отвори очи-тъ си, и като видѣ Петра, свѣднж. А той ^иподаде рѣкжъ и ^ижъ исправи; повыка постѣ святы-тъ и вдовицы-тъ, и прѣдстави ^ижъ *прѣдъ тѣхъ* живъ. И това станж извѣстно по всички Иопіи;ж; ^ии мнозина поѣрувахъ въ Господа. А *Петръ* прѣсѣдъ доволно врѣме въ Иопіи;ж у нѣкого си ^сСимона усмаря.

ГЛАВА 10.

1 Имаше пакъ нѣкой си челоувѣкъ въ Кесаріи;ж на име Корнилий, стотникъ отъ полкъ-тъ нарицаемый Италийскый, ^бБлагочестивъ и ^ббогобоязливъ съ съвсѣхъ вещей-тъ си домъ, и раздаваше много милостыни на народъ-тъ, и моляше ся Богу непрѣстанно. Около деветый часъ на день-тъ той въ видѣніе ^видѣ ясно ангела Божія, който влѣзе при него и рече му: 4 Корнилие. А той погледнж на него, и уплашенъ рече: Що е, Господи? И *ангелъ-тъ* му рече: Твои-тъ молитвы и твои-тъ милостыни възлѣвохъ на помень прѣдъ 5 Бога. И сега проводи челоувѣци въ Иопіи;ж, и призови Симона който ся нарича 6 Петръ. Той е гость у нѣкого си ^сСимона усмаря, на которого къща-та е край морето; ^ттой ще ти каже що трѣбва да 7 правишь. И като си отиде ангелъ-тъ който говорѣше Корнилию, *той* повыкна дмамина отъ слугы-тъ си, и одного благочестивъ война отъ тѣзи които ся намѣрувахъ 8 всякога при него; И расказа имъ всичко, и проводи ги въ Иопіи;ж. 9 А на утринъ-тъ, когато тѣ пжтувахъ и наближавашъ градъ-тъ, часъ-тъ кждѣ

р Гл. 2; 4. 4; 31. 8; 17. 13;
52.
с Гл. 26; 20.
т Гл. 8; 37.
у Гл. 8; 3. Ст. 1. Гал. 1; 13;
23.
ф Гл. 18; 28.
х Гл. 23; 12. 25; 3. 2 Кор.
11; 26.

а 2 Кор. 11; 32.
и Инс. Нав. 2; 15. 1 Цар. 19;
12.
м Гл. 22; 17. Гал. 1; 17; 18.
н Гл. 4; 36. 13; 2.
о Ст. 20; 22.
п Гал. 1; 18.
р Гл. 6; 1. 11; 20.
с Ст. 23. 2 Кор. 11; 26.

ю Влжъ Гл. 8; 1.
к Гл. 8; 14.
л Гл. 3; 6. 16. 4; 10.
м 1 Тим. 5; 16.
н Гл. 11; 21.
о 1 Тим. 2; 10. Тит. 3; 8.
п Гл. 1; 13.
р Мар. 9; 25.
с Гл. 7; 60.

е Мар. 5; 41. 42. Иоан. 11; 43.
ж Иоан. 11; 4. 12; 11.
з Гл. 10; 6.
—
а Ст. 22. Гл. 8; 2. 22; 12.
б Ст. 35.
в Ст. 30. Гл. 11; 13.
г Гл. 9; 43.
д Гл. 11; 14.